

Brusel 18. května 2016
(OR. en)

8939/16

Interinstitucionální spis:
2015/0284 (COD)

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	8621/16
Č. dok. Komise:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu – obecný přístup

I. ÚVOD

Komise předložila Radě výše uvedený návrh dne 9. prosince 2015.

Tento návrh je jednou z prvních iniciativ Komise v rámci strategie pro jednotný digitální trh, která má za cíl vytvořit vnitřní trh pro digitální obsah a služby. Cílem návrhu je odstranit překážky přeshraniční přenositelnosti tak, aby uživatelé, kteří odebírají nebo získávají on-line obsah v členském státě svého bydliště, mohli mít přístup ke stejnému obsahu, i když jsou dočasně přítomni v jiném členském státě.

V návaznosti na intenzivní práci v rámci nizozemského předsednictví dosáhl dne 13. května 2016 Výbor stálých zástupců (část I) široké shody ohledně nejnovějšího kompromisního návrhu předsednictví ve znění uvedeném v příloze této poznámky. Stále však existují dvě nedořešené otázky, jež jsou pro některé delegace nepřijatelné, tj. i) dočasná přítomnost a ii) osvobození od ověřovací povinnosti. Tyto otázky jsou analyzovány v části II níže.

II. HLAVNÍ NEDOŘEŠENÉ OTÁZKY

A. Definice „dočasně přítomnosti v členském státě“ (čl. 2 písm. d))

Panuje široká shoda o tom, že jasnost ohledně obsahu tohoto pojmu je pro uplatňování nařízení klíčová.

Pro většinu delegací poskytuje znění kompromisního návrhu předsednictví ve spojení s definicí „členského státu bydliště“ (viz písmeno c) téhož článku) dostatek jasnosti a právní jistoty.

Několik delegací však požádalo o doplnění časového kritéria do této definice, tj. že dočasná přítomnost by měla být přechodná a krátká. Cílem navrhovaného časového kritéria je zabránit případným příliš širokým výkladům, jež tyto delegace považují za podstatu přeshraničního přístupu.

B. Osvobození od ověřovací povinnosti (čl. 3b odst. 5) a 6))

V souladu s nařízením jsou poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah povinni umožnit přenositelnost tohoto obsahu. Poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah jsou též povinni ověřovat členský stát bydliště svých účastníků s cílem určit, kdy jsou tito účastníci dočasně přítomni v jiném členském státě.

Vzhledem k tomu, že účelem ověřovací povinnosti je chránit zájmy nositelů práv nebo jakýchkoli jiných osob, které jsou nositeli práv k on-line obsahu, většina delegací se domnívá, že by nařízení mělo obsahovat ustanovení umožňující nositelům práv, aby upustili od ověření s cílem zabránit tak neoprávněnému omezování svobody nositelů práv povolit využívání jejich obsahu, jak uznají za vhodné. Takové ustanovení by tedy zavedlo výjimku z ověřovací povinnosti, pokud není vhodná pro dané odvětví nebo druh dotčeného obsahu. Kompromisní návrh předsednictví stanoví, že zatímco nositelé práv mohou povolit, aby jejich obsah byl zpřístupněn a využíván bez ověření členského státu bydliště, všechny ostatní aspekty nařízení zůstávají použitelné a členský stát bydliště účastníka je v tomto případě určen prostřednictvím dohody uzavřené mezi poskytovateli on-line služeb a účastníkem. Dále je výslovně stanoveno, že dohody mezi poskytovateli on-line služeb a nositeli práv nesmějí omezovat schopnost nositelů práv své povolení odejmout, pokud o tom v přiměřeném předstihu uvědomí poskytovatele služeb, aby se předešlo nekalému narušení jeho obchodní činnosti.

Řada delegací se však domnívá, že schválení možnosti, že nemusí dojít k ověření, by mohlo vést ke zneužívání ze strany poskytovatelů, jež mají oproti slabším nositelům práv značnou tržní moc, a proto požádaly, aby se toto ustanovení vztahovalo pouze na obsah dostupný všem poskytovatelům on-line služeb v Evropské unii na nevýhradním základě.

III. ZÁVĚR

Na základě nejnovějšího kompromisního návrhu předsednictví uvedeného v příloze této poznámky se Rada vyzývá, aby vyřešila výše uvedené zbývající otázky a přijala k návrhu nařízení obecný přístup.

Kompromisní návrh předsednictví

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Plynulý přístup k on-line službám poskytujícím obsah pro spotřebitele v celé Unii je důležitý pro hladké fungování vnitřního trhu. Vzhledem k tomu, že vnitřní trh je tvořen prostorem bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn mimo jiné volný pohyb služeb a osob, je nezbytné zajistit, aby spotřebitelé mohli využívat přenositelné on-line služby poskytující obsah, které umožňují přístup k obsahu, jako je hudba, hry, filmy nebo sportovní události, nejen v členském státě bydliště, ale i tehdy, když jsou dočasně přítomni v jiných členských státech Unie z důvodu dovolené, cestování nebo služební cesty. Proto by měly být odstraněny překážky, které v těchto případech brání přístupu k takovýmto on-line službám poskytujícím obsah a jejich využívání.

¹ Úř. věst. C , , s. .

- (2) Technologický rozvoj, který vede k rozšíření přenosných zařízení, jako jsou tablety a inteligentní telefony, stále více usnadňuje využívání on-line služeb poskytujících obsah, neboť k nim poskytuje přístup bez ohledu na místo, kde se spotřebitel nachází. Rychle roste poptávka spotřebitelů po přístupu k obsahu a k inovativním on-line službám, a to nejen v jejich členském státě bydliště, ale i když jsou dočasně přítomni v jiném členském státě Unie.
- (3) Spotřebitelé stále častěji uzavírají smluvní ujednání s poskytovateli o poskytování on-line služeb poskytujících obsah. Spotřebitelé, kteří jsou dočasně přítomni v jiném členském státě Unie, však často již nemají přístup k on-line službám poskytujícím obsah, na jejichž využívání získali právo ve svém členském státě bydliště, a nemohou je využívat.
- (4) Existuje celá řada překážek, které brání poskytování těchto služeb spotřebitelům dočasně přítomným v jiném členském státě. Některé on-line služby zahrnují obsah, jako je hudba, hry nebo filmy, které jsou chráněny autorským právem nebo právy s ním souvisejícími v souladu s právními předpisy Unie. Překážky přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah vyplývají zejména ze skutečnosti, že licence k právům na přenos obsahu chráněného autorským právem nebo právy s ním souvisejícími, jako jsou například audiovizuální díla, jsou často udělovány na územním základě, a rovněž ze skutečnosti, že poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah se mohou rozhodnout, že budou poskytovat své služby pouze na určitých trzích.

- (5) Totéž platí v případě dalšího obsahu, jako jsou sportovní události, který není chráněn autorským právem nebo právy s ním souvisejícími podle právních předpisů Unie, avšak může být chráněn autorským právem a právy s ním souvisejícími nebo na základě jiných zvláštních předpisů podle vnitrostátního práva a k němuž také často udělují licence pořadatelé takových událostí nebo je nabízen poskytovateli on-line služeb poskytujících obsah na územním základě. Přenosy takového obsahu vysílacími organizacemi by byly chráněny souvisejícími právy, která byla harmonizována na úrovni Unie. Přenosy takového obsahu navíc často obsahují prvky chráněné autorským právem, jako jsou hudba, úvodní nebo závěrečné videosekvence nebo grafika. Některé aspekty těchto přenosů týkající se událostí zásadního společenského významu nebo událostí vysoce zajímavých pro veřejnost za účelem krátkých zpravodajských příspěvků byly rovněž harmonizovány směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU². A konečně audiovizuální mediální služby ve smyslu směrnice 2010/13/EU zahrnují služby, které poskytují přístup k obsahu, jako jsou sportovní události, zprávy nebo aktuální události.
- (6) Proto jsou on-line služby poskytující obsah stále častěji uváděny na trh v balíčku, v němž obsah, který není chráněn autorským právem a/nebo právy s ním souvisejícími, není oddělitelný od obsahu, který je chráněn autorským právem a/nebo právy s ním souvisejícími, aniž by se podstatně snížila hodnota služby poskytované spotřebitelům. Je tomu tak zejména v případě prémiového obsahu, jako jsou sportovní nebo jiné události, které jsou pro spotřebitele vysoce zajímavé. Aby poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah mohli spotřebitelům poskytovat plný přístup ke svým on-line službám poskytujícím obsah, když jsou spotřebitelé dočasně přítomni v jiném členském státě než je jejich členský stát bydliště, je nezbytné, aby se toto nařízení vztahovalo i na tento obsah využívaný on-line službami poskytujícími obsah, a vztahovalo se tedy na audiovizuální mediální služby ve smyslu směrnice 2010/13/EU, jakož i na přenosy vysílacích organizací v celém jejich rozsahu.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb, Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.

- (7) Práva k dílům a jiným předmětům ochrany jsou harmonizována mimo jiné ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES³, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES⁴, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES⁵ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES⁶.
- (8) Proto poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah, které využívají děl nebo jiných předmětů ochrany, jako jsou knihy, audiovizuální díla, hudební nahrávky nebo vysílání, musí mít práva na užití takového obsahu pro příslušná území.
- (9) Přenos obsahu, který je chráněn autorským právem a právy s ním souvisejícími, poskytovatelem on-line služeb poskytujících obsah vyžaduje povolení příslušných nositelů práv, jako jsou autoři, výkonní umělci, producenti nebo vysílací organizace, pokud jde o obsah, který by byl součástí přenosu do jiného členského státu. Totéž platí i v případě přenosu, který se uskutečňuje proto, aby si spotřebitel mohl stáhnout obsah s cílem využít on-line službu poskytující obsah.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází, Úř. věst. L 77, 27.3.1996, s. 20-28.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10-19.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem, Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 28-35.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů, Úř. věst. L 111, 5.5.2009, s. 16-22.

- (10) Získání licence k příslušným právům není vždy možné, zejména pokud jsou práva k obsahu licencována na výlučném základě. Pro zajištění územní exkluzivity se poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah ve svých licenčních smlouvách s nositeli práv, včetně vysílacích organizací nebo pořadatelů událostí, často zavazují k tomu, že budou svým účastníkům bránit v přístupu ke svým službám a v jejich využívání mimo území, pro které je poskytovatel držitelem licence. Tato smluvní omezení ukládaná poskytovatelům vyžadují, aby poskytovatelé přijímali opatření, jako je například znemožnění přístupu k jejich službám z IP adres nacházejících se mimo dotčené území. Proto jednu z překážek přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah představují smlouvy uzavřených mezi poskytovateli on-line služeb poskytujících obsah a jejich účastníky, které jsou zase odrazem doložek o územním omezení ve smlouvách uzavřených mezi těmito poskytovateli a nositeli práv.
- (11) Soudní dvůr navíc rozhodl ve spojených věcech C-403/08 a C-429/08, Football Association Premier League Ltd a další, EU:C:2011:631, že některá omezení poskytování služeb nelze odůvodnit s ohledem na cíl chránit práva duševního vlastnictví.
- (12) Cílem tohoto nařízení proto je upravit harmonizovaný právní rámec pro autorská práva a související práva a zajistit společný přístup k poskytování on-line služeb poskytujících obsah účastníkům dočasně přítomným v jiných členských státech, než je jejich členský stát bydliště, s cílem zaručit, aby stávající překážky přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah na vnitřním trhu byly odstraněny.
- (12a) Vzhledem k tomu, že byly přijaty nástroje Unie v oblasti zdanění, je nezbytné vyloučit zdanění z oblasti působnosti tohoto nařízení. Toto nařízení by se tedy nemělo dotýkat uplatňování ustanovení týkajících se daní.

- (13) Toto nařízení by se proto mělo použít na on-line služby poskytující obsah, které poskytovatel poté, co získal příslušná práva od nositelů práv na daném území, poskytuje na základě smlouvy svým účastníkům, a to jakýmkoli prostředky včetně streamingu, stahování nebo jakékoli jiné techniky umožňující využívání dotčeného obsahu. Pro účely tohoto nařízení by se za smlouvu o poskytování on-line služeb poskytujících obsah neměla považovat registrace k odběru upozornění na obsah ani pouhé přijetí souborů HTML cookie.
- (14) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na on-line službu, která není audiovizuální mediální službou ve smyslu směrnice 2010/13/EU a která užívá díla, jiné předměty ochrany nebo přenosy vysílacích organizací pouze doplňkově. Mezi takové služby patří webové stránky, které využívají díla nebo jiné předměty ochrany pouze doplňkově; příkladem jsou grafické prvky nebo hudba použité na pozadí u stránek, jejichž hlavním cílem je například prodej zboží.
- (15) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na on-line služby poskytující obsah, k nimž mohou účastníci účinně přistupovat a využívat je v členském státě svého bydliště, aniž by byli omezeni na konkrétní místo, protože není vhodné vyžadovat, aby poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah, kteří neposkytují přenositelné služby v členském státě bydliště účastníka, tak činili přeshraničně.
- (16) Toto nařízení by se mělo vztahovat na on-line služby poskytující obsah, které jsou poskytovány za úplatu. Poskytovatelé těchto služeb mají možnost ověřit členský stát bydliště svých účastníků. Právo využívat on-line službu poskytující obsah by se mělo považovat za právo získané za úplatu bez ohledu na to, zda je úplata poskytnuta přímo poskytovateli on-line služby poskytující obsah, nebo jiné straně, jako je například poskytovatel balíčku kombinujícího telekomunikační službu a on-line službu poskytující obsah provozovanou jiným poskytovatelem. Úhrada povinného poplatku, například licenčního poplatku za televizní a rozhlasové vysílání, by neměla být považována za úplatu za on-line služby poskytující obsah.

- (17) Poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah, které jsou poskytovány bezúplatně, obvykle neověřují členský stát bydliště svých účastníků. Zahrnutí takových on-line služeb poskytujících obsah do oblasti působnosti tohoto nařízení by vyžadovalo významné změny v poskytování těchto služeb a také by přineslo nepřiměřené náklady. Na druhou stranu by vyloučení těchto služeb z působnosti tohoto nařízení znamenalo, že by tyto služby nemohly využít právní mechanismus stanovený v tomto nařízení, který poskytovatelům on-line služeb poskytujících obsah umožňuje nabízet své služby na základě přenositelnosti v celé Unii, a to i v případě, kdy se rozhodnou investovat do prostředků umožňujících ověření členského státu bydliště svého účastníka. Proto by poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah, které jsou poskytovány bezúplatně, měli mít možnost být zahrnuti do oblasti působnosti tohoto nařízení, pokud se tak rozhodnou, za předpokladu, že splňují požadavky týkající se ověřování členského státu bydliště. Pokud využijí tuto možnost, měli by mít povinnost dodržovat ustanovení tohoto nařízení stejně jako poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah, které jsou poskytovány za úplatu. Kromě toho by měli informovat účastníky, příslušné nositele autorských práv a souvisejících práv a nositele jakýchkoliv jiných práv k obsahu on-line služeb poskytujících obsah o svém rozhodnutí využít této možnosti. Tyto informace by mohly být uvedeny na internetových stránkách poskytovatele.
- (18) K zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah je nezbytné vyžadovat, aby poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah, které jsou poskytovány za úplatu, umožnili svým účastníkům využívat dotčenou službu v členském státě, v němž jsou dočasně přítomni, tím, že jim poskytnou přístup ke stejnému obsahu na stejných typech a stejném počtu zařízení, pro stejný počet uživatelů a se stejným rozsahem funkcí, jako nabízejí v jejich členském státě bydliště. Tento závazek je povinný, a proto jej strany nemohou vyloučit, odchýlit se od něj či měnit jeho účinky. Jakékoli kroky poskytovatele, které by účastníkovi bránily v přístupu ke službě nebo v jejím využívání po dobu dočasné přítomnosti v určitém členském státě, například omezení funkcí služby nebo kvality jejího poskytování, by se rovnaly obcházení povinnosti umožnit přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah, a proto by byly v rozporu s tímto nařízením.

- (19) Požadavek, aby on-line služby poskytující obsah byly účastníkům dočasně přítomným v jiných členských státech než v členském státě bydliště poskytovány ve stejné kvalitě jako v členském státě bydliště, by mohl mít za následek vysoké náklady pro poskytovatele on-line služeb poskytujících obsah, které jsou poskytovány za úplatu, a v konečném důsledku tedy i pro účastníky. Proto není vhodné, aby toto nařízení vyžadovalo od poskytovatele, aby přijímal opatření s cílem zajistit kvalitu poskytování takových služeb převyšující kvalitu dostupnou prostřednictvím místního přístupu on-line, který si účastník zvolí po dobu své dočasné přítomnosti v jiném členském státě. Poskytovatel v takových případech nenese odpovědnost za případnou nižší kvalitu poskytování služby. Pokud však poskytovatel výslovně zaručí určitou kvalitu poskytování služby účastníkům dočasně přítomným v jiných členských státech, je touto zárukou vázán. Poskytovatel by měl svým účastníkům předem poskytnout obecné informace o kvalitě poskytování on-line služeb poskytujících obsah v jiných členských státech, než je členský stát jejich bydliště, zejména informace, že kvalita poskytování on-line služeb poskytujících obsah se může od kvality poskytování on-line služeb poskytujících obsah v členském státě bydliště lišit. Tyto informace by mohly být uvedeny na internetových stránkách poskytovatele.
- (20) Aby bylo zaručeno, že poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah za úplatu splní povinnost zajistit přeshraniční přenositelnost svých služeb, aniž by získávali příslušná práva v jiném členském státě, je nezbytné stanovit, že tito poskytovatelé, kteří legálně poskytují přenositelné on-line služby poskytující obsah za úplatu v členském státě bydliště svých účastníků, jsou vždy oprávněni poskytovat dotčené služby těmto účastníkům po dobu jejich dočasné přítomnosti v jiném členském státě. Toho by se mělo dosáhnout stanovením, že pro účely tohoto nařízení se má za to, že k poskytování takové on-line služby poskytující obsah, přístupu k ní a jejímu využívání dochází v členském státě bydliště účastníka. On-line služba poskytující obsah je poskytována v souladu s právními předpisy, pokud jsou služba i obsah poskytovány v souladu s právními předpisy členského státu bydliště. Toto nařízení a zejména právní mechanismus, v jejichž rámci poskytování, přístup a využívání on-line služby poskytující obsah určuje členský stát bydliště účastníka, nebrání tomu, aby poskytovatel nabízel svým účastníkům, kteří jsou dočasně přítomni v jiném členském státě, on-line službu poskytující obsah, kterou poskytovatel legálně v daném členském státě poskytuje.

- (21) Pokud jde o vydávání licencí k autorskému právu a právům s ním souvisejícím, znamená to, že u příslušných úkonů rozmnožování, sdělování veřejnosti a zpřístupňování děl a jiných předmětů ochrany, jakož i u úkonů vytěžování nebo zužitkování databází chráněných zvláštními právy, k nimž dochází, když je služba poskytována účastníkům v době, kdy jsou dočasně přítomni v jiném členském státě než v členském státě bydliště, se má za to, že k nim dochází v členském státě bydliště účastníka. Mělo by se tedy mít za to, že poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah za úplatu provádějí tyto úkony na základě příslušných oprávnění od dotčených nositelů práv pro členský stát bydliště těchto účastníků. Ve všech případech, kdy mohou poskytovatelé provádět úkony sdělování veřejnosti nebo rozmnožování v členském státě účastníka na základě oprávnění od dotčených nositelů práv, by účastník, který je dočasně přítomen v jiném členském státě než v členském státě bydliště, měl mít možnost přistupovat k této službě a využívat ji a v případě potřeby provádět veškeré příslušné úkony rozmnožování, jako je například stahování, na které by měl nárok v členském státě bydliště. Poskytování on-line služby poskytující obsah poskytovatelem účastníkovi dočasně přítomnému v jiném členském státě než v členském státě bydliště a využívání této služby takovým účastníkem v souladu s tímto nařízením by nemělo představovat porušení autorského práva a práv s ním souvisejících ani žádných jiných práv významných pro užití obsahu v rámci této služby.
- (22) Poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah za úplatu by neměli nést odpovědnost za porušení jakýchkoli smluvních ustanovení, která jsou v rozporu s jejich povinností umožnit účastníkům využívat službu v členském státě, v němž jsou dočasně přítomni. Ustanovení ve smlouvách, jejichž cílem je zakázat nebo omezit přeshraniční přenosnost těchto on-line poskytujících obsah, by proto měla být nevymahatelná. Poskytovatelé a nositelé práv relevantních pro poskytování on-line služeb poskytujících obsah by neměli mít možnost obcházet uplatňování tohoto nařízení tím, že si jako právo rozhodné pro smlouvy mezi nimi nebo mezi poskytovateli a účastníky zvolí právo třetího státu.

- (22a) Toto nařízení definuje několik pojmů, které jsou nezbytné pro jeho uplatnění, včetně členského státu bydliště. Členský stát bydliště by měl být určen s přihlédnutím k cílům tohoto nařízení a s ohledem na nutnost zajistit jeho jednotné používání v rámci Unie. Definice členského státu bydliště znamená, že účastník má skutečné a trvalé bydliště v členském státě, kam se pravidelně vrací. Poskytovatel, který určil členský stát bydliště v souladu s tímto nařízením, by pro účely tohoto nařízení měl být schopen předpokládat, že členský stát bydliště, jak bylo ověřeno, je jediným členským státem bydliště účastníka. Poskytovatelé by neměli mít povinnost ověřovat, zda jejich účastníci jsou rovněž účastníky on-line služby poskytující obsah v jiném členském státě.
- (23) Toto nařízení by mělo poskytovatelům on-line služeb poskytujících obsah za úplatu účastníkům, kteří jsou dočasně přítomni v jiném členském státě, než je členský stát jejich bydliště, ukládat povinnost využívat účinných prostředků s cílem ověřit členský stát bydliště svých účastníků. Použití takových prostředků by mělo být vždy přiměřené a nemělo by překračovat rámec toho, co je nezbytné pro dosažení účelu, jímž je zjištění členského státu bydliště. Za tímto účelem by poskytovatelé měli využít prostředků ověřování uvedených v tomto nařízení. Cílem tohoto seznamu je poskytnout právní jistotu, pokud jde o prostředky ověřování, jež mají poskytovatelé používat. V každém případě by měla být zohledněna účinnost zvláštních prostředků ověřování v daném členském státě a pro daný typ on-line služby poskytující obsah. Pokud nelze členský stát bydliště s dostatečnou jistotou zjistit na základě jednoho prostředku ověření, měli by se poskytovatelé uchýlit ke kombinaci těchto prostředků. Kromě toho by toto nařízení mělo umožnit dohody mezi poskytovateli on-line služeb poskytujících obsah a držiteli práv ohledně toho, jaký konkrétní prostředek ověřování, uvedený v nařízení, či nikoli, by měli poskytovatelé používat. To by mělo umožnit flexibilitu při volbě prostředků ověřování. Takové prostředky by měly být rovněž účinné, přiměřené a neměly by překračovat rámec toho, co je nezbytné pro dosažení účelu, jímž je zjištění členského státu bydliště.

Poskytovatel on-line služeb poskytujících obsah může požádat účastníka, aby poskytl informace nezbytné k dostatečnému ověření členského státu bydliště účastníka. Pokud účastník tyto informace nepředloží, a poskytovatel v důsledku toho není s to ověřit členský stát bydliště, jak je vyžadováno podle tohoto nařízení, neměl by poskytovatel přeshraniční přenositelnost dané on-line služby tomuto účastníkovi podle tohoto nařízení poskytnout.

(23a) Nositelé autorských práv, souvisejících práv nebo jiných práv obsažených v on-line službách poskytujících obsah by však měli i nadále mít možnost povolit, aby jejich obsah byl přístupný a používán podle tohoto nařízení bez ověření členského státu bydliště. To může být obzvláště uplatnitelné v odvětvích, jako je hudba a elektronické knihy. Nositelé práv by měli mít možnost přijímat taková rozhodnutí svobodně při uzavírání dohod s poskytovateli služeb. Dohody mezi nositeli práv a poskytovateli by neměly omezovat možnost nositelů práv takové povolení odejmout, pokud o tom poskytovatele s přiměřeným časovým předstihem uvědomí. V případě, že nositelé autorských práv, souvisejících práv nebo jiných práv rozhodnou, že povolí zpřístupnění a používání svého obsahu bez ověření členského státu bydliště, měly by všechny ostatní aspekty tohoto nařízení zůstat použitelné, neboť dohoda mezi poskytovatelem a účastníkem o poskytování on-line služby poskytující obsah by měla být dostačující pro zjištění členského státu bydliště daného účastníka.

(23b) Prostředky ověřování mohou zahrnovat vzorkování nebo pravidelnou kontrolu IP adresy namísto neustálého sledování polohy. Vzhledem k tomu, že pro účely ověřování nezáleží na přesné poloze, ale spíše na dočasné přítomnosti účastníka v jiném členském státě v okamžiku přístupu ke službě, neměly by být za tímto účelem shromažďovány ani zpracovávány přesné lokalizační údaje. Obdobně platí, že když je ověření účastníka dostačující k poskytnutí poskytované služby, neměla by být požadována jeho identifikace.

- (24) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie. Proto by mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, zejména s právem na respektování soukromého a rodinného života, s právem na ochranu osobních údajů, se svobodou projevu a svobodou podnikání. Při veškerém zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení by měla být respektována základní práva, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života a práva na ochranu osobních údajů podle článků 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie, a toto zpracování musí probíhat v souladu se směrnicemi 95/46/ES⁷ a 2002/58/ES⁸. Odkazy na směrnice 95/46/ES a 2002/58/ES by měly být chápány jako odkazy na stávající platné právní předpisy i jako odkazy na právní předpisy, které je nahradí. Zejména s ohledem na právní povinnost podle tohoto nařízení ověřit členský stát bydliště by měli poskytovatelé on-line služeb poskytujících obsah zajistit, že jakékoli zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení je nezbytné a přiměřené pro dosažení příslušného účelu. Nezbytná technická a organizační opatření by měla zahrnovat poskytování transparentních informací účastníkům o metodách používaných k ověřování a jeho účelech, jakož i zajištění vhodných bezpečnostních opatření.
- (25) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, a zejména článků 101 a 102 Smlouvy. Pravidla stanovená v tomto nařízení nesmějí být použita k omezování hospodářské soutěže v rozporu se Smlouvou.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37, ve znění směrnic 2006/24/ES a 2009/136/ES, dále jen „směrnice o soukromí a elektronických komunikacích“.

- (25a) Tímto nařízením není dotčeno použití směrnice 2014/26/EU⁹, a zejména hlavy III této směrnice. Pravidla stanovená tímto nařízením jsou v souladu s cílem usnadnit legální přístup k obsahu chráněnému autorským právem a právy s ním souvisejícími i ke službám, které se k tomuto obsahu pojí.
- (26) Smlouvy o udělení licence k obsahu se obvykle uzavírají na poměrně dlouhou dobu. V důsledku této skutečnosti a s cílem zajistit, aby všichni spotřebitelé, kteří mají bydliště v Unii, mohli využívat přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah za stejných podmínek, pokud jde o čas, a bez zbytečného odkladu, by se toto nařízení mělo vztahovat i na smlouvy uzavřené před datem jeho použitelnosti a práva nabytá před tímto datem, pokud jsou tyto smlouvy a práva významné pro přeshraniční přenositelnost on-line služby poskytující obsah poskytované po tomto datu. Je to nutné rovněž k zajištění rovných podmínek pro poskytovatele on-line služeb poskytujících obsah za úplatu, kteří působí na vnitřním trhu, neboť poskytovatelé, kteří uzavřeli dlouhodobé smlouvy s nositeli práv, budou moci svým účastníkům nabídnout přeshraniční přenositelnost nezávisle na tom, zda mají možnost takové smlouvy znovu sjednat. Toto ustanovení by navíc mělo zajistit, že když poskytovatelé učiní opatření nezbytná pro přeshraniční přenositelnost svých služeb, budou moci takovou přenositelnost nabídnout ve vztahu k veškerému svému on-line obsahu. Rovněž by mělo zajistit, že nositelé práv nebudou muset znovu sjednat stávající licenční smlouvy proto, aby poskytovatelé mohli nabízet přeshraniční přenositelnost služeb.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/26/EU ze dne 26. února 2014 o kolektivní správě autorského práva a práv s ním souvisejících a udělování licencí pro více území k právům k užití hudebních děl online na vnitřním trhu, Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 72-98.

- (27) Vzhledem k tomu, že toto nařízení se tedy bude vztahovat na některé smlouvy a práva nabytá před datem jeho použitelnosti, je rovněž vhodné stanovit přiměřenou dobu mezi datem vstupu tohoto nařízení v platnost a datem jeho použitelnosti, která by nositelům práv a poskytovatelům on-line služeb poskytujících obsah za úplatu umožnila provést kroky nezbytné k přizpůsobení se nové situaci a poskytovatelům umožnila upravit podmínky používání jejich služeb. Změny podmínek použití on-line služeb poskytujících obsah, nabízených v balíčcích kombinujících službu elektronických komunikací a on-line službu poskytující obsah, které jsou provedeny striktně v souladu s požadavky tohoto nařízení, nezakládají pro účastníky žádné právo podle vnitrostátních právních předpisů provádějících regulační rámec sítí a služeb elektronických komunikací odstoupit od smluv na poskytování těchto služeb elektronických komunikací.
- (28) Aby bylo dosaženo cíle, kterým je zajištění přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v Unii, je vhodné přijmout nařízení, které je přímo použitelné v členských státech. Je to nezbytné k zajištění toho, aby pravidla přeshraniční přenositelnosti byla jednotně uplatňována ve všech členských státech a aby vstoupila v platnost pro všechny on-line služby poskytující obsah ve stejnou dobu. Pouze nařízení zajišťuje nezbytný stupeň právní jistoty, který spotřebitelům umožní plně využívat výhod přeshraniční přenositelnosti v celé Unii.

(29) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž úpravy právního rámce tak, aby bylo možno poskytovat přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah v Unii, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle. Toto nařízení proto nemá podstatný vliv na způsob, jakým jsou udělovány licence k právům, a neukládá nositelům práv a poskytovatelům on-line služeb poskytujících obsah za úplaty povinnost znovu sjednat smlouvy. Toto nařízení také nevyžaduje, aby poskytovatelé přijímali opatření k zajištění kvality poskytování on-line služeb poskytujících obsah mimo členský stát bydliště účastníka. Toto nařízení se konečně nevztahuje na poskytovatele, kteří nabízejí on-line služby poskytující obsah bez úplaty a kteří nevyužívají možnosti přeshraniční přenositelnosti jejich služeb. Neukládá proto žádné nepřiměřené náklady,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíl a oblast působnosti

1. Toto nařízení zavádí v Unii společný přístup s cílem zajistit, aby účastníci přenosných on-line služeb poskytujících obsah v členských státech jejich bydliště měli k těmto službám přístup a mohli je využívat, pokud jsou dočasně přítomni v jiném členském státě.
2. Toto nařízení se nevztahuje na oblast daní.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „účastníkem“ se rozumí jakýkoli spotřebitel, který na základě smlouvy o poskytování on-line služby poskytující obsah uzavřené s poskytovatelem má k takové službě přístup a může ji využívat v členském státě bydliště;
- b) „spotřebitelem“ se rozumí jakákoli fyzická osoba, jež ve smlouvách, na které se vztahuje toto nařízení, jedná za účelem, který nespadá do její obchodní, podnikatelské, řemeslné nebo profesní činnosti;
- c) „členským státem bydliště“ se rozumí členský stát stanovený na základě článku 3b, v němž má účastník své skutečné a trvalé bydliště, do nějž se pravidelně vrací;
- d) spojením „dočasně přítomen v členském státě“ se rozumí přítomnost účastníka v jiném členském státě, než je členský stát bydliště, po omezenou dobu;

- e) „on-line službou poskytující obsah“ se rozumí služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, kterou poskytovatel legálně poskytuje účastníkovi v jeho členském státě bydliště podle dohodnutých podmínek, on-line a na základě přenositelnosti, a která je:
- i) audiovizuální mediální službou ve smyslu směrnice 2010/13/EU, nebo
 - ii) službou, jejímž hlavním rysem je poskytování přístupu k dílům, jiným předmětům ochrany nebo přenosům vysílacích organizací a jejich využívání, ať už lineárně, nebo na vyžádání;
- f) „přenositelností“ se rozumí, že účastníci mohou v členském státě bydliště účinně přistupovat k on-line službě poskytující obsah a využívat ji, aniž by byli omezeni na konkrétní místo.

Článek 3

Povinnost umožnit přeshraniční přenositelnost on-line služeb poskytujících obsah

1. Poskytovatel on-line služby poskytující obsah za úplaty umožní účastníkovi, který je dočasně přítomen v nějakém členském státě, přistupovat k on-line službě poskytující obsah a využívat ji.
2. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na případné požadavky na kvalitu použitelné na poskytování on-line služby poskytující obsah, které je poskytovatel povinen plnit při poskytování této služby v členském státě bydliště, pokud se poskytovatel výslovně nezavázal jinak.
3. Poskytovatel poskytne účastníkovi informace o kvalitě poskytování on-line služby poskytující obsah poskytované v souladu s odstavcem 1 před poskytnutím této služby. Informace se poskytují všemi prostředky, které jsou vhodné a přiměřené.

Článek 3a

Možnost přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v souladu s tímto nařízením

1. Poskytovatel on-line služby poskytující obsah bez úplaty může umožnit účastníku, který je dočasně přítomen v nějakém členském státě, přistupovat k on-line službě poskytující obsah a využívat ji v souladu s tímto nařízením, pokud poskytovatel ověří členský stát bydliště účastníka v souladu s článkem 3b.
2. Poskytovatel informuje účastníky, příslušné nositele autorských práv a souvisejících práv a nositele jakýchkoli jiných práv k obsahu on-line služeb poskytujících obsah o svém rozhodnutí poskytovat tuto on-line službu v souladu s odstavcem 1 před poskytnutím uvedené služby. Informace se poskytují všemi prostředky, které jsou vhodné a přiměřené.
3. Pokud se poskytovatel rozhodne poskytovat on-line službu poskytující obsah v souladu s odstavcem 1, vztahuje se toto nařízení na uvedeného poskytovatele.

Článek 3b

Ověření v členském státě bydliště

1. Poskytovatel on-line služby poskytující obsah za úplatu využívá účinných prostředků s cílem ověřit členský stát bydliště svých účastníků. Tyto prostředky musí být přiměřené a nesmějí přesahovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení jejich účelu.

2. Ke splnění povinnosti stanovené v odstavci 1 využívá poskytovatel tyto prostředky ověřování:
- a) prohlášení účastníka o členském státě bydliště;
 - b) průkaz totožnosti nebo jiný platný doklad potvrzující členský stát bydliště účastníka;
 - c) fakturační nebo poštovní adresu účastníka;
 - d) bankovní údaje, jako je bankovní účet, místní kreditní nebo debetní karta účastníka;
 - e) místo instalace set-top boxu nebo podobného zařízení používaného pro poskytování služeb účastníkovi;
 - f) účastníka, který je stranou smlouvy o připojení k internetu nebo o telefonní přípojce v daném členském státě;
 - g) účastníka platícího licenční poplatek za jiné služby poskytované v členském státě, jako je veřejnoprávní vysílání;
 - h) vzorkování nebo pravidelnou kontrolu IP adresy pro zjištění členského státu, ve kterém má účastník přístup k on-line službě poskytující obsah a využívá ji, nebo zjištění tohoto členského státu jinými prostředky geolokalizace;
 - i) registrace v místních volebních seznamech, jsou-li veřejně dostupné; nebo
 - j) zaplacení místních daní/daně z hlavy, jsou-li veřejně dostupné.

Pokud nelze členský stát bydliště dostatečně zjistit na základě jednoho prostředku ověření, využijí poskytovatelé kombinaci těchto prostředků.

Prohlášení účastníka o členském státu bydliště se použije pouze v kombinaci s jedním nebo více jinými prostředky ověření.

3. Poskytovatel a nositelé autorských práv a souvisejících práv nebo nositelé jakýchkoli jiných práv k obsahu on-line služeb poskytujících obsah se mohou dohodnout na použití zvláštních prostředků uvedených v odstavci 2 nebo jakýchkoli jiných prostředků podle odstavce 1 za účelem ověření členského státu bydliště.
4. Poskytovatel má právo požádat účastníka, aby poskytl informace nezbytné k ověření členského státu bydliště. Pokud účastník tyto informace neposkytne, a poskytovatel v důsledku toho není schopen ověřit členský stát bydliště, jak je vyžadováno tímto nařízením, nesmí poskytovatel na základě tohoto nařízení umožnit tomuto účastníkovi přístup ani využívání této on-line služby poskytující obsah, pokud je daný účastník dočasně přítomen v nějakém členském státě.
5. Nositelé autorských práv a souvisejících práv nebo nositelé jakýchkoli jiných práv k obsahu on-line služeb poskytujících obsah mohou povolit přístup a využívání tohoto obsahu podle tohoto nařízení bez ověření členského státu bydliště, avšak jinak v souladu s tímto nařízením. V takových případech je dohoda mezi poskytovatelem a účastníkem o poskytování on-line služby poskytující obsah dostačující ke zjištění členského státu bydliště daného účastníka.
6. Dohoda mezi poskytovatelem a nositeli autorských práv a souvisejících práv nebo nositeli jakýchkoli jiných práv k obsahu on-line služeb poskytujících obsah neomezuje možnost nositele práv odejmout povolení uvedené v odstavci 5, pokud o tom poskytovatele s přiměřeným časovým předstihem uvědomí.

Článek 4

Místo poskytování on-line služeb poskytujících obsah, přístupu k nim a jejich využívání

Má se za to, že k poskytnutí on-line služby poskytující obsah podle tohoto nařízení účastníkovi, který je dočasně přítomen v nějakém členském státě, jakož i k přístupu k této službě a jejímu využívání tímto účastníkem dochází pouze v členském státě bydliště.

Článek 5

Smluvní ujednání

1. Veškerá smluvní ujednání, včetně smluvních ujednání mezi nositeli autorského práva a práv s ním souvisejících, nositeli jakýchkoli jiných práv relevantních pro přístup k obsahu v rámci on-line služeb poskytujících obsah a pro jeho využívání a poskytovateli těchto služeb, jakož i mezi takovými poskytovateli a jejich účastníky, která jsou v rozporu s tímto nařízením, jsou nevymahatelná.
2. Ustanovení tohoto nařízení se použijí bez ohledu na právo použitelné pro smlouvy uzavřené mezi poskytovateli on-line služeb poskytujících obsah a nositeli autorských práv a práv s nimi souvisejících nebo nositeli jakýchkoli jiných práv relevantních pro přístup k obsahu v rámci on-line služeb poskytujících obsah a pro jeho využívání nebo pro smlouvy uzavřené mezi těmito poskytovateli služeb a jejich účastníky.

Článek 6

Ochrana osobních údajů

Zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení musí být prováděno v souladu se směrnicemi 95/46/ES a 2002/58/ES.

Článek 7

Použití na stávající smlouvy a nabytá práva

Toto nařízení se použije i na smlouvy uzavřené před datem jeho použitelnosti a na práva nabytá před tímto datem, pokud jsou tyto smlouvy a práva významné pro poskytování on-line služby poskytující obsah, přístup k ní a její využívání v souladu s článkem 3 a článkem 3a po tomto datu.

Článek 7a

Hodnocení

Tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost a poté každé tři roky posoudí Komise uplatňování tohoto nařízení a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jeho uplatňování. Tato zpráva obsahuje posouzení týkající se ověřování členského státu bydliště a případně potřeby přezkumu. Ke zprávě Komise případně připojí legislativní návrh.

Článek 8

Závěrečná ustanovení

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.
2. Použije se po uplynutí doby dvanácti měsíců ode dne vyhlášení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda / předsedkyně